

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa
Spisová značka: 1C/11/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8513200099
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emília Mišenková
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2022:8513200099.13

Rozhodnutie

Okresný súd Stará Ľubovňa sudkyňou JUDr. Emíliou Mišenkovou v sporovej veci žalobcov Okresný súd Stará Ľubovňa v právnej veci žalobcov: 1. Q. M., rod. M., nar. XX.X.XXXX, I. XX, 2a. Q. J., nar. 5. 4. XXXX, A. I. XX, 2b. B. J., nar. XX.X.XXXX, I. XXX, 3. A. C., nar. XX.X.XXXX, I. XX, právne zastúpení: JUDr. Marián Geleneky, advokát so sídlom Garbiarska 20, Stará Ľubovňa, proti žalovaným: 2. L. V., nar. XX.XX.XXXX, L. XXX/X, O., 3. Q. M., rod. O., nar. XX.X.XXXX, I. XX, korešpondenčná adresa: M. XXXX/XX, A. E., 4. M. J., nar. XX.XX.XXXX, K. XXXX/X, O., 6. Q. K., rod. M., nar. XX.X.XXXX, I. XX, 7. B. E., nar. XX.X.XXXX, L. XX, A. E., 8. Q. H., rod. E., nar. XX.XX.XXXX, I. XXX, 9. V. E., nar. X.XX.XXXX, O. XXX, 10. Q. M., rod. E., nar. XX.X.XXXX, I. XX, 11. M. J., nar. X.XX.XXXX, Y. 6, K., zastúpený: PaedDr. Oľga Javorská, nar. 22.4.1975, Bajkalská 2338/6, Poprad, 12. PaedDr. U. B., rod. J. (predošlé priezvisko Q.), nar. XX.X.XXXX, K. XXXX/X, O., 13. M. E., F., na neznámom mieste, 14. Q. E., na neznámom mieste, 15. Q. V., rod. I., na neznámom mieste, 16. M. M., na neznámom mieste 17. Z. M., na neznámom mieste, 18. J. M., na neznámom mieste, 19. B. V., na neznámom mieste, 20. B. V., na neznámom mieste, 21. T. M. V., rod. V., nar. XX.X.XXXX, J. XXXX/X, O., 22. K. M., na neznámom mieste, 23. Z. M., na neznámom mieste, 24. Z. V., nar. XX.XX.XXXX, K. XX, Y. republika, 25. B. V., nar. X.XX.XXXX, I. XXX, 26. O. V., nar. X.X.XXXX, I. 95, 27. Q. I., rod. V., nar. XX.XX.XXXX, I. 63, 28. Q. Z. rod. Z., nar. XX.XX.XXXX, I. XXX, 29. M. K., rod. V., nar. X.X.XXXX, A. XXXX/XX, O., 30. Q. W., rod. V., nar. XX.X.XXXX, L. 8, XX. Q. J., nar. XX.X.XXXX, U. XXX, 32. Q. Y., rod. G., nar. XX.X.XXXX, na neznámom mieste, 34. Q. E., na neznámom mieste, 35. M. E., na neznámom mieste, 36. Q. E., rod. W., na neznámom mieste, XX. B. V., na neznámom mieste, žalovaní na neznámom mieste zastúpení Správou Pieninského národného parku so sídlom v Spišskej Starej Vsi, SNP 57, 061 01 Spišská Stará Ves, IČO: 54435323, 38. Q. E., nar. XX.X.XXXX, I. XX, 39. R. V., nar. X.X.XXXX, K. XX, O., 40. B. V., nar. XX.X.XXXX, L. XX, O., 41. M. V., nar. XX.X.XXXX, K., O., 42. Q. J., nar. XX.XX.XXXX, XXX XX U., v konaní o určenie vlastníckeho práva, takto

rozhodol:

I. Súd u r č u j e , že žalobcovia: v 1. rade Q. M., v 2a. rade Q. J., v 2b. rade B. J., v 3. rade A. C. s ú podielovými spoluvlastníkmi nehnuteľností zapísaných na Okresnom úrade Stará Ľubovňa, katastrálny odbor, pre katastrálne územie I. obec I. okres A. E., a to parcel registra E evidovaných na mape určeného operátu, zapísaných:

- na LV č. XXXX pod parcelným číslom 1346/4 o výmere 2.697 m² druh pozemku lesný pozemok, ďalej pod parcelným číslom 1346/6 o výmere 608 m² druh pozemku lesný pozemok, a to v podiele žalobkyňa v 1. rade 4/12 z celku, žalobca v 2a. rade v podiele 4/24 z celku, žalobca v 2b. rade v podiele 4/24 z celku a žalobca v 3. rade v podiele 4/12 z celku;

- na LV č. XXXX pod parcelným číslom 1346/7 o výmere 808 m² druh pozemku lesný pozemok, pod parcelným číslom 1346/9 o výmere 462 m² druh pozemku trvalý trávny porast a to v podiele žalobkyňa v 1. rade 4/12 z celku, žalobca v 2a. rade v podiele 4/24 z celku a žalobca v 2b. rade v podiele 4/24 z celku a žalobca v 3. rade v podiele X/XX z celku;

- na LV č. XXXX pod parcelným číslom 1346/3 o výmere 2153 m² druh pozemku lesný pozemok pod parcelným číslom 1346/5 o výmere 611 m² druh pozemku lesný pozemok a to v podiele žalobkyňa v 1. rade 4/12 z celku, žalobca v 2a. rade v podiele 4/24 z celku, žalobca 2b. rade v podiele 4/24 z celku a žalobca v 3. rade v podiele 4/12 z celku;

- na LV č. XXXX pod parcelným číslom XXXX/X o výmere 7483 m² druh pozemku lesný pozemok, a to v podiele žalobkyňa v 1. rade 4/12 z celku, žalobca v 2a. rade v podiele 4/24 z celku, žalobca v 2b. rade 4/24 z celku a žalobca v 3. rade v podiele 4/12 z celku.

II. Žiadna zo sporových strán n e m á na náhradu trov konania právo.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca v 1. rade, právna predchodkyňa žalobcov v 2a. a 2b. rade a žalobca v 3. rade podali na tunajšom súde dňa 10.1.2013 žalobu, ktorou sa domáhali určenia, že sú podielovými spoluvlastníkmi nehnuteľností nachádzajúcich sa v katastrálnom území I., obec I., tak, ako je to presne špecifikované v žalobnom petite.

1.1. V dôvodoch žaloby žalobcovia uviedli, že sú vedení ako podieloví žalobcovia sú vedení ako podieloví spoluvlastníci na nehnuteľnostiach vedených na Správe katastra Stará Ľubovňa pre obec I., kat. územia I. LV XXXX, a to na parcele KNE č. 1346/102 trvalé trávne porasty o výmere 1142 m², parcela KNE č. 1346/202 trvalé trávne porasty o výmere 4715 m², parcela KNE č. 1346/302 lesné pozemky o výmere 14513 m² pričom žalobkyňa v 1. rade je vedená pod bodom BI v podiele 4/12 -iny z celku, žalobkyňa v 2. rade je vedená pod bodom B2 v podiele 1/4 -iny z celku a žalobca v 3. rade je vedený pod bodom B3 v podiele 1/4 -ina z celku a pod bodom B6 v podiele 1/12 -ina z celku. Celková výmera nehnuteľností žalobcov predstavuje výmeru 20.370 m².

1.2. Ďalej žalobcovia konštatovali, že na pôvodnom liste vlastníctva č. XXXX bola pre žalobcov, resp. ich právnych predchodcov vedená parcela KNE č. 1346/2 trvalé trávne porasty o výmere 35.190 m². Predmetný LV sa dotýkal pozemno-knižnej vložky č. 352, kat. územia I. mpč. 814/a/IV./7/a2/c/C/3 Roľa, lúka, pastva, Kalvária, Losy o výmere 406 kj, 121 siah. Na tejto pozemno-knižnej zápisnici bola pod bodom BI/b vedená C. C., rod. L. v podiele 2/4 -iny z celku a na základe dedičského rozhodnutia D 300/90 jej podiel získali jej dedičia Q. M., rod. C., M. J., rod. C. a A. C., a to každý jeden z nich v 1/3 -ine z celku. Pod bodom B2/a bol vedený B. C. v podiele 1/4 -ina z celku, ktorý zomrel 12.02.1982 a na základe dedičského rozhodnutia bývalého Štátneho notárstva D 79/82 zo dňa 29.03.1982 jeho podiel na nehnuteľnosti zapísanej na pozemno-knižnej zápisnici č. 352 mpč. 814/a/TV./7/a/2/c/C/3 nadobudla manželka poručiteľa C. C., rod. Z. manželka B. C.. Pod bodom B2/b bola vedená C. C., rod. Z. v podiele 1/4-ina a na základe dedičského rozhodnutia D 300/90 tento podiel nadobudli Q. M., rod. C., nar. XX.XX.XXXX, M. J., rod. C., nar. XX.XX.XXXX a A. C., nar. XX.XX.XXXX, a to každý jeden z nich v 1/3-ine z celku.

1.3. Následne žalobcovia uviedli, že predmetné nehnuteľnosti nadobudli ich právni predchodcovia, a to A. C. a jeho manželka C. C., rod. L. od pôvodného pozemno-knižného vlastníka Q. I. a jeho manželky Q. I. rod. P. a to na základe kúpno-predajnej zmluvy zo dňa 02.01.1929. O kúpno-predajná zmluva bola zaregistrovaná pod čd. 125/29. Na základe týchto skutočností bol vykonaný zápis v pozemno-knižnej zápisnici č. 352 pre kat. územia I. a na Katastri nehnuteľnosti Stará Ľubovňa bol založený list vlastníctva (LV) č. XXXX, pre kat. územia I., a to parcela registra E č. 1346/2 trvalé trávne porasty o výmere 35 190 m². Na pôvodnom LV č. XXXX bola vedená Q. M. rod. C. pod bodom BI v podiele 1/4 -ina, po ktorej na základe dedičského rozhodnutia 4D 175/2006 zdedila jej podiel žalobkyňa v 1. rade Q. M., rod. M.. Žalobkyňa v 2. rade bola vedená pod bodom B2 v podiele 1/4 -ina. Žalobca v 3. rade bol vedený pod bodom B3 v podiele 1/4-ina z celku. Pod bodom B4 bol vedený B. C. (mŕtvy) otec žalovaného v 3. rade a na základe rozhodnutia Okresného úradu v Starej Ľubovni zo dňa 23.07.2003 č. 2003/01900/Ha./087 tento podiel nadobudol žalobca v 3. rade, a to vydržaním ku dňu 01.04.1993. V predmetnom rozhodnutí, okrem iného je rozhodnuté, že sa toto rozhodnutie dotýka LV XXXX parcela č. 1346/2 o výmere 35 190 m².

1.4. Žalobcovia ďalej uviedli, že na základe zák. č. 180/1995 Z.z. o niektorých opatreniach na usporiadanie vlastníctva k pozemkom (ROEP) došlo počas spracovania ROEP na LV č. XXXX parcely KNE č. 1346/2 k administratívnej zmene a to rozčleneniu predmetnej parcely na parcelu KNE č. 1346/102, 1346/202 a 1346/302 v prospech žalobcov, čo predstavuje celkovú výmeru 20 370 m² a založený nový LV č. XXXX, kat. územia I.. Zvyšná časť výmery pôdy žalobcov bola rozčlenená a pridelená žalovaným, ktorí sú vedení na LV č. XXXX parcele KNE č. 1346/8 lesné pozemky o výmere 7483 m², kde sú vedení ako podieloví spoluvlastníci, a to žalovaní v 1. - 21. rade. Žalovaní v 5. a 6. rade sú nástupcovia po neb. Q. M., rod. A. vedenej pod bodom B 6. Na LV č. XXXX parcela KNE č. 1346/4 lesné pozemky o výmere 2 697 m², KNE č. 1346/6 lesné pozemky o výmere 608 m², tieto pozemky boli dané do vlastníctva žalovaných v 3., 22., 23., 18., 19. rade. Na LV č. XXXX parcela KNE č. 1346/7

lesné pozemky o výmere 808 m² a parcelu KNE č. 1346/9 trvalé trávne porasty o výmere 462 m² tieto pozemky boli dané do vlastníctva žalovaných v 24., 7., 8., 9., 10., 1., 2., 11., 4., 25., 26., 27., 28., 21. a 29. rade. Žalovaní v 5. a 6. rade sú nástupcovia po neb. Q. M., rod. A. vedenej pod bodom B 9. Na LV XXXX parcela KNE č. 1346/3 lesné pozemky o výmere 2153 m² a parcela KNE č. 1346/5 lesné pozemky o výmere 611 m² tieto pozemky boli dané do vlastníctva žalovaných v rade 30., 32., 33., 7., 9., 10., 34., 35., 36., 14., 18., 19., L, 21. rade. Žalovaný v 32. rade je nástupca po neb. Q. J., rod. G. vedenej pod bodom B 2.

1.5. Žalobcovia tvrdia, že súčet výmery ich parciel a parciel odčlenených z parcely žalobcov predstavuje celkovú výmeru 35 110 m², čo je plocha pôvodnej parcely žalobcov. Žalobcovia niekoľkokrát namietali nesprávnosť postupu komisie ROEP a geodetov, žiadali opravu a navrátenie ich vlastníctva, pričom poukázali aj na nesprávnosť postupu Obvodného pozemkového úradu v Starej Ľubovni. Posledným prípisom zo dňa 11.07.2011 bolo žalobcom oznámené, že pôvodná parcela KNE č. 1346/2 po ZRPS bola pri pracovaní ROEP rozčlenená na základe podnetu pôvodných pozemno-knižných vlastníkov mpč. 729,730,731,732,733,741 a následného porovnania pozemno-knižných dokladov a dokladov katastra nehnuteľností so skutočným stavom v teréne. Žalobcovia majú jednoznačne za to, že zhotovitelia a spracovatelia ROEP nesprávne spracovali písomnú s grafickou časťou, pokiaľ uviedli, že pôvodná parcela KNE č. 1346/2 sa dotýka pôvodných mpč. parciel 729, 730,731,732,733,741, lebo pôvodná parcela KNE sa dotýka iba pozemno-knižnej vložky 352 kat. úz. I., tak ako to je uvedené na LV XXXX zo dňa 19.02.2003, kde je jednoznačne uvedené, že predmetný LV sa dotýka PKV 352. O tom, že predmetná parcela bola rozčlenená sa žalobcovia dozvedeli až v roku 2011 a z tohto dôvodu niekoľko krát žiadali o príslušné zmeny. Ich návrhu však nebolo vyhovené.

1.6. K predmetnej veci žalobcovia ďalej uviedli, že ich právni predchodcovia a aj oni predmetnú spornú nehnuteľnosť, t.j. parcelu KNE č. 1346/2 trvalé trávne porasty o výmere 35 190 m² užívali ako vlastníci, nikto predtým túto nehnuteľnosť neužíval. Stručné vyjadrenie Obvodného pozemkového úradu zo dňa 12.04.2011 kde bolo uvedené, že počas spracovania ROEP bola vznesená sťažnosť od vlastníkov parciel mpč. 729, 70, 731, 732, 733 741 a že po spracovaní ZRPS nemajú v stave E KN žiadne vlastníctvo, neobstojí. Opätovne poukázali na to, že pôvodným pozemno-knižným vlastníkom týchto nehnuteľností bol veľkostatkár Q. I. s manželkou. Celková výmera podľa pozemno-knižného stavu predstavovala 406 kj a 21 siah, čo predstavuje celkovú výmeru 233 ha a 6458 m². Ich právni predchodcovia a oni užívali iba výmeru 35.190 m², táto výmera im nebola nikdy spochybnená a bola spochybnená až pri vykonaní ROEP. V tomto smere poukázali aj na snímok z katastrálnej mapy pred ROEP, kde zakreslená je parcela KNE č. 1346/2 tak, ako ju v skutočnosti užívali a zároveň priložili aj kópiu z mapy určeného operátu, kde je ich parcela už rozdelená po vykonaní ROEP.

1.7. Žalobcovia sú presvedčení, že vykonávaní ROEP došlo k nezákonnému postupu a k odňatiu im patriacich nehnuteľností v celkovej výmere 14.820 m², ktoré im v skutočnosti patria, cítia sa byť ich výlučnými vlastníkmi, keďže tieto v skutočnosti aj užívali, platili dane, kontingenty a pod. Vzhľadom na uvedené dôvody žiadajú, aby súd ich žalobe vyhovel.

2. Žaloba bola doručená žalovaným v 1. - 37. rade spolu s poučeniami a s výzvou zo dňa 22.7.2013, aby sa v lehote 15 dní odo dňa doručenia tejto výzvy vyjadrili k podanej žalobe.

3. Žalovaný v 2. rade L. V. vo vyjadrení zo dňa 1.10.2013 (č.l. 85) uviedol, že nesúhlasí s podaným návrhom.

4. Žalovaná v 3. rade Q. M. vo vyjadrení zo dňa 5.8.2013 (č.l. 47) konštatovala, že jej sa týka p. č. 1346/4 a 1346/6 na LV č. XXXX a p. č. 1346/8 na LV č. XXXX. K veci uviedla, že predmetné parcely zdedila po jej nebohom otcovi B. O., na základe dedičstva D 399/81-vz 16/82 aj s jej sestrou Q. I.. Dňa 27.6.1994 jej sestra Q. I. všetku poľnohospodársku pôdu, rodinný dom č. XX a všetko v k. ú. dala jej a ona ju vyplatila. Jej časť dedičstva si potom cez komisiu ROEP vybavila na seba na základe Rozhodnutia Opú 2005/01343/Ha/270/CA; Z 2131/2005. Tak si nemyslí, že u nej došlo k nejakým omylom cez komisiu ako uvádzajú žalobcovia. Ona si nikdy cudzie pozemky nevybavovala, iba po svojich predkoch. Jej nebohý otec B. O. predmetné parcely nadobudol buď kúpnu zmluvou alebo dedením. Jej sa jedná spolu o 1.500 m² lesa, nie je to málo. Ak ešte niečo bude potrebné, po vyzvaní to súdu predloží. Osobne sa pre svoj vek a nepriaznivý zdravotný stav prípadného pojednávania nebude môcť zúčastniť.

5. Žalovaný B. M. (v tom čase žalovaný v 5. rade) vo vyjadrení zo dňa 31.7.2013 uviedol, že v právnej veci navrhovateľov súhlasí s prejednaním veci bez nariadenia pojednávania.

6. Žalovaná v 6. rade Q. K. listom zo dňa 1.8.2013 (č.l. 74) oznámila súdu, že svojim podpisom potvrdzuje, že súhlasí s rozhodnutím o veci bez nariadenia pojednávania podľa § 115a O.s.p. a nárok žalobcov uznáva.

7. Žalovaná v 8. rade Q. H. listom zo dňa 2.8.2013 (č.l. 64) oznámila súdu, že súhlasí s rozhodnutím o veci bez nariadenia pojednávania podľa § 115a O.s.p. a nárok žalobcov uznáva.

8. Žalovaná v 9. rade V. E. listom zo dňa 8.8.2013 (č.l. 77) oznámila súdu, že svojim podpisom potvrdzuje, že súhlasí s rozhodnutím súdu o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam.

9. Žalovaná v 10. rade Q. M. listom zo dňa 6.8.2013 (č.l. 75) oznámila súdu, že súhlasí s rozsudkom Okresného súdu v Starej Ľubovni a uznáva nárok navrhovateľov na vlastníctvo uvedené v uznesení a rozsudku.

10. Žalovaná v 21. rade T.. M. V. listom zo dňa 7.8.2013 (č.l. 66) oznámila súdu, že súhlasí s rozhodnutím o veci bez nariadenia pojednávania podľa § 115a O.s.p. a nárok žalobcov uznáva.

11. Žalovaný v 24. rade Z. V. vo vyjadrení zo dňa 12.8.2013 (č.l. 76) uviedol, že žalobou uplatnený nárok žalobcov neuznáva a to ani sčasti. Nesúhlasí, aby súd rozhodoval vo veci bez nariadenia pojednávania. Pojednávania sa však nebude môcť zúčastniť, vzhľadom na vzdialenosť bydliska. Ďalej uviedol, že zastáva právny názor, že predmetné nehnuteľnosti žalobcovia nenadobudli do svojho vlastníctva a v katastri nehnuteľnosti nemôžu byť vyznačení ako ich vlastníci. Prehlásil, že po práve nadobudol v katastri nehnuteľnosti od svojej matky Q. V.ovej, rod. I., nar. XX.XX.XXXX (zomrela), nehnuteľnosť darovacou zmluvou. Ďalej neuznáva nárok žalobcov ani sčasti k žalovanej č. 15. Q. V.ovej, rod. I., nar. XX.XX.XXXX. Nakoľko sa jedná o jeho zomrelú matku, bude po práve žiadať o podiely žalovanej pod č. 15. Navrhol, aby súd žalobu žalobcov v celom rozsahu zamietol.

12. Žalovaný v 31. rade Q. J. vo vyjadrení zo dňa 8.8.2013 (č.l. 67) uviedol, že on je žalovaný vo vzťahu k nehnuteľnostiam zapísaným na LV č. XXXX pre k. ú. I., a to:

- pozemok - parcela E-KN č. 1346/3 - lesné pozemky o výmere 2.153 m² a

- pozemok - parcela E-KN č. 1346/5 - lesné pozemky o výmere 611 m²,

to všetko o veľkosti spoluvlastníckeho podielu 360/12 800 k celku.

Uvedené pozemky získal na základe dedičského konania po jeho nebohej mame Q. E., rod. G., vedeného Okresným súdom v Spišskej Novej Vsi pod sp. zn. 2D/98/2012, ktorého fotokópiu prikladá v prílohe. Nemá najmenší dôvod pochybovať o platnosti tohto rozhodnutia ani o tom, že by jeho mama v čase svojej smrti nebola vlastníčkou daných nehnuteľností. Vzhľadom na skutočnosť, že náklady, ktoré by mu vznikli s týmto sporom sú vyššie, ako je pre neho hodnota sporu, prejavuje ochotu previesť na žalobcov dané parcely v ním vlastnených spoluvlastníckych podieloch, a to za symbolickú hodnotu 20,-eur + úhradu nákladov s tým spojených. Považuje tento krok za ústretový voči žalobcom.

13. Ostatní žalovaní vyjadrenie vo veci nepodalí.

14. V dôsledku rôznych právnych skutočností (smrť, predaj resp. prevod spoluvlastníckych podielov) došlo k viacerým zmenám v okruhu sporových strán, na základe ktorých súd rozhodoval o zmene sporových strán.

15. V priebehu konania bolo zistené, že ešte pred podaním žaloby zomrela žalovaná v 33. rade M. E. a po podaní žaloby zomreli: žalobkyňa v 2. rade M. J., žalovaná v 1. rade K. A., žalovaný v 5. rade B. M., , žalovaný v 26. rade M. V. a žalovaná v 30. rade J. V.ová.

16. Na základe návrhu žalobcov na pripustenie právnych nástupcov pôvodných sporových strán (v predchádzajúcom odseku uvedených osôb) do konania rozhodol súd uznesením č.k. 1C/11/2013-166 zo dňa 27.7.2017 tak, že pokračuje v konaní v časti týkajúcej sa pôvodnej žalobkyne v 2. rade, M. J., s jej dedičmi - Q. J. ako so žalobcom v 2a rade a B.om J. ako so žalobcom v 2b rade. Výrokom II. toho istého uznesenia rozhodol, že pokračuje v konaní v časti týkajúcej sa pôvodne žalovanej v 1. rade, K. A., s jej dedičom B.om A., ako so žalovaným v 1. rade. Ďalším výrokom (III.) rozhodol, že pokračuje v konaní v časti týkajúcej sa pôvodne žalovaného v 5. rade, B. M., s jeho dedičom, už žalovanou v 6. rade

Q. K.. Výrokom IV. zastavil konanie v časti pôvodne žalovanej v 33. rade M. E.. Ďalej rozhodol výrokom V. že pokračuje v konaní v časti týkajúcej sa pôvodne žalovaného v 26. rade M. V.a, s jeho dedičom O. V.om ako so žalovaným v 26. rade. Výrokom VI. rozhodol, že pokračuje v konaní v časti týkajúcej sa pôvodne žalovanej v 30. rade J. V.ovej, s jej dedičom Q. W. ako so žalovanou v 30. rade.

17. Zároveň výrokom VII. súd pripustil zmenu žaloby tak, ako to navrhli žalobcovia v podaní zo dňa 17.2.2016.

18. Súd nariadil pojednávanie na deň 26.10.2017.

19. Žalovaná v 3. rade Q. M. vo vyjadrení a ospravedlnení zo dňa 23.10.2017 uviedla, že nakoľko už nie je schopná sa osobne zúčastniť predmetného pojednávania, najmä pre jej vysoký vek a nepriaznivý zdravotný stav, zasiela svoje vyjadrenie písomne, pričom v podstate zopakovala skutočnosti uvádzané vo vyjadrení k žalobe.

20. Žalobcovia vo vyjadrení zo dňa 24.10.2017 k podaniu žalovanej v 3. rade v úvode podrobne rozpísali výsledky prejednávania dedičstva po neb. B. O., o ktoré žalovaná v 3. rade opiera svoje tvrdenia a následne uviedli, že žalovanej v 3. rade však ušla tá skutočnosť, že nehnuteľnosti, ku ktorým sa žalobcovia domáhajú určenia vlastníckeho práva, boli pôvodne vedené v pozemnoknižnej zápisnici č. 353 kat. úz. I. a následne zapísané na LV č. XXXX kat. úz. I., pričom z tohto listu vlastníctva vyplýva jednoznačne, že parcela registra „E“ 1346/2 o výmere 35.190 m² bola vytvorená z pozemnoknižnej vložky č. 352 pre kat. úz. I.. Teda tieto pozemky nie sú vytvorené z pozemnoknižnej vložky, ktoré zdedili právni predchodcovia žalovanej v 3. rade, t.j. zo zápisnice č. 497, zápisnice č. 53 a zápisnice č. 171. Teda tvrdenie žalovanej v 3. rade sa nezakladá na pravde a nemá žiaden reálny podklad. Žalobcovia tvrdia, že v skutočnosti pri ROEP komisii došlo k pochybeniu a to pri vyhotovovaní a zameriavaní parciel a z tohto dôvodu navrhujú vykonať znalecké dokazovanie, a to znalcom z odboru geodézie a kartografie za účelom, či pri vypracovaní ROEP v Haligovciach došlo k zjavnej chybe dotýkajúcej sa identifikácie parcely registra E č. 1346/2 trvalé trávne porasty o výmere 35.190 m² pre kat. úz. I..

21. V ďalšom vyjadrení zo dňa 26.10.2017 žalovaná v 3. rade Q. M. uviedla, že v prípade, ak súd dospeje k záveru, že vyjadrenie zo dňa 23.10.2017 sa nezakladá na pravde a teda dospeje k záveru, že nezdedila parcely (na základe ňou predložených dedičských rozhodnutí), ktoré sú predmetom sporu, tak v takomto prípade súhlasí so žalobou a odstránením chyby, ktorá nastala pri konaní ROEP a zameriavaní pozemkov. Zároveň ospravedlnila svoju neúčast' na pojednávaní dňa 26.10.2017 z dôvodu vysokého veku a zdravotných dôvodov.

22. Pojednávanie, ktoré sa konalo dňa 26.10.2017, bolo odročené na neurčito za účelom zaobstarania listinných materiálov potrebných pre komplexné posúdenie veci a rozhodnutie o podanej žalobe.

23. Žalobcovia na výzvu súdu zo dňa 27.11.2019 oznámili, že trvajú na podanej žalobe, ako aj na vykonaní znaleckého dokazovania znalcom z odboru geodézie a kartografie a sú ochotní zložiť aj zálohu na znalecké dokazovanie.

24. Uznesením č.k. 1C/11/2013-282 zo dňa 21.4.2020 súd nariadil znalecké dokazovanie a ustanovil za účelom posúdenia skutočností, na ktoré sú potrebné vedecké poznatky, znalca z odboru geodézie a kartografie a fotogrametria Ing. B.a K. a uložil mu zodpovedať tam uvedené otázky. Dňa 15.3.2021 znalec predložil súdu vypracovaný znalecký posudok č. 40/2020, v ktorom zodpovedal na otázky zadané v uznesení súdu zo dňa 21.4.2020.

25. Znalecký posudok bol zaslaný všetkým sporovým stranám s tým, že ak sa chcú k tomuto znaleckému posudku vyjadriť, môžu tak urobiť v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia.

26. Žalobcovia v podaní zo dňa 15.4.2021 (č.l. 323) uviedli, že k predmetnému znaleckému posudku nemajú žiadne námietky.

27. Zástupca žalovaných na neznámom mieste - Štátne lesy TANAP-u uviedol, že s uvedeným dokumentom - znaleckým posudkom sa oboznámil.

28. Žalovaná v 3. rade vo vyjadrení zo dňa 29.4.2021 uviedla, že ona vždy súhlasila, aby si žalobcovia vybavili svoje pozemky na seba, ak došlo k akejkoľvek chybe i cez komisiu ROEP. Nesúhlasila s tým, že to robia súdnou cestou, ona nevie o žiadnom ich probléme, lebo ju predtým nikto osobne nekontaktoval, aby sa to vyriešilo mimosúdne. Ona nechce niešť zodpovednosť za žiadne chyby, ktoré doposiaľ v procese predmetných pozemkov im vznikli, lebo ich nespôsobilá a ani dodnes ich nevie odborne posúdiť pre svoj vysoký vek 84 rokov a veľmi nepriaznivý zdravotný stav, keď jej bol doručený znalecký posudok. Žiada preto okresný súd, že sa nechce podieľať ani na žiadnych súdnych trovách, ak v tomto procese vzniknú, lebo žiadnu chybu nezapríčinila, po celý čas so súdom spolupracovala a od začiatku dobrovoľne súhlasila vec vyriešiť mimosúdne k spokojnosti obidvoch strán, čo hneď osobne povedala aj žalobcom Q. M. a A. C..

29. Ostatní žalovaní vyjadrenie k znaleckému posudku nepodali.

30. Následne žalobcovia podaním zo dňa 13.1.2022 oznámili súdu, že pôvodne žalovaná v 33. rade M. E., nar. X.X.XXXX, zomrela dňa XX.X.XXXX, bola vydatá za B.a E., nar. XX.XX.XXXX, ktorý zomrel XX.X.XXXX, dedičské konanie na predmetných listoch vlastníctva po týchto žalovaných nebolo prejednané. Ako ich právni nástupcovia prichádzajú do úvahy: po ich synovi B. E. - jeho manželka Q. E. a po ich dcére M. V. prichádzajú do úvahy ako právni nástupcovia R. V., B. V. a M. V.. Vzhľadom na uvedené dôvody žiadajú, aby ich súd pripustil do konania ako právnych nástupcov po M. E. a B. E..

31. Dňa 4.6.2021 sa súdu vrátila súdna zásielka adresovaná žalovanému v 1. rade B. A. s oznámením, že adresát zomrel.

32. Uznesením č.k. 1C/11/2013-364 zo dňa 9.2.2022 súd konanie voči žalovanému v 1. rade zastavil. Zároveň rozhodol, že pripúšťa, aby do konania na strane žalovaných pristúpili Q. E. ako žalovaná v 38. rade, R. V. ako žalovaný v 39. rade, B. V. ako žalovaný v 40. rade a M. V. ako žalovaný v 41. rade.

33. Podaním zo dňa 15.2.2022 žalobcovia navrhli, aby súd pripustil do konania ako žalovanú Q. J., ktorá je vedená na LV č. XXXX pod B 32 v podiele 74/960-in z celku, na LV č. XXXX pod bodom B24 v podiele 560/12800-in z celku a na LV č. XXXX pod B26 v podiele 1/8-ina z celku. Podiel na predmetných nehnuteľnostiach Q. J. nadobudla na základe darovacej zmluvy, ktorej vklad bol povolený pod V-2791/2021 zo dňa 21.1.2022.

34. Uznesením č.k. 1C/11/2013-378 zo dňa 22.2.2022 súd pripustil, aby do konania pristúpil ďalší subjekt na strane žalovaných - Q. J., ktorá bude vystupovať ako žalovaná v 42. rade.

35. Následne súd pri skúmaní procesných podmienok konania zistil, že v zmysle § 104i zákona č. 543/2002 Z.z. o ochrane prírody a krajiny v znení neskorších predpisov príspevková organizácia Štátne lesy TANAP-u (ktorá v tomto konaní zastupuje neznámych vlastníkov) sa od 1.4.2022 zlúčila s príspevkovou organizáciou Správa Tatranského národného parku a v dôsledku tohto zlúčenia dňom 1.4.2022 príspevková organizácia Štátne lesy TANAP-u zanikla. V zmysle § 104i ods. 3 zák. o ochrane prírody práva a povinnosti príspevkovej organizácie Štátne lesy TANAP-u súvisiace s plnením úloh podľa tohto zákona prechádzajú 1.4.2022 na Správu Pieninského národného parku. S poukazom na zistené skutočnosti súd uznesením č.k. 1C/11/2013 zo dňa 5.5.2022 rozhodol, že pokračuje v konaní s právnym nástupcom zástupcu žalovaných v 13. - 20., 22., 23., 32., 34. - 37. rade Štátnych lesov TANAP-u, so Správou Pieninského národného parku so sídlom v Spišskej Starej Vsi, SNP 57, 061 01 Spišská Stará Ves.

36. Súd vytýčil pojednávanie na deň 13.6.2022. Na pojednávanie sa dostavili žalobcovia v 1., 2a., 2b., 3. rade a zástupca neznámych vlastníkov - zástupca Správy Pieninského národného parku. Súd na pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom žalobcov v 1., 2a., 2b., a 3. rade, oboznámením listinných dôkazov založených v spisovom materiáli, z nich najmä znaleckého posudku č. 40/2020 Ing. B.a K..

37. Právny zástupca žalobcov na pojednávaní dňa 13.6.2022 v plnom rozsahu zotrval na podanej žalobe, poukázal na to, že je nesporné, že právni predchodcovia kúpnu zmluvou od Q. I. a jeho manželky Q. I. riadne nadobudli predmetné nehnuteľnosti, na základe tejto kúpnej zmluvy bola zmena riadne zapísaná v katastri nehnuteľnosti a to sa premietlo aj na liste vlastníctva č. 1102. Takýto stav trval až do konania REOP, v ktorom orgány značne pochybili, keď nehnuteľnosti boli zapísané na iných a aj neznámych

vlastníkov. Uvedená skutočnosť vyplýva aj zo znaleckého posudku vypracovaného T. K.. Žalobcovia sa domáhali nápravy aj vo vzťahu ku komisii ROEP, v konaní ROEP, čiže na okresnom úrade, pričom boli odkázaní na občianskoprávne konanie. Z uvedeného dôvodu v plnom rozsahu, poukazujúc na znalecký posudok Ing. K., žalobca zotrváva na podanej žalobe.

38. Žalobca v 1. rade na pojednávaní uviedol, že niekedy bol list vlastníctva čistý, bol tam zapísaný len C. a nebol žiaden problém. Nevie, ako došlo k tomu, že tam boli zapísané nejaké iné osoby a nevie, z akého dôvodu tam boli zapísaní iní, keď žalobcovia sú dedičmi po C..

39. Žalobca v 2a rade na pojednávaní uviedol, že súhlasí so žalobcom v 1. rade a doplnil, že na sporné pozemky chodili k starým rodičom, keď sa na nich hospodáril, pásol sa tam dobytok, pričom všetci susedia vedeli, že to patrí C., nakoľko na dedine je to tak, že každý vie, komu čo patrí. Takže aj o týchto pozemkoch ľudia vedeli, že to patrí C.. Preto aj oni čakali, že keď sa bude realizovať ROEP-ka, že sa tento pozemok prepíše na nich, avšak nestalo sa tak a boli tam zapísaní iní ľudia.

40. Žalobca v 2b rade sa pripojil k prednesom žalovaných v 1. a 2a. rade.

41. Žalobca v 3. rade na pojednávaní uviedol, že súhlasí s prednesom svojho právneho zástupcu a dodal, že keď sa robila ROEP-ka, mali byť prizvaní všetci, ktorých sa to dotýkalo a v prípade, že sa vykonával nejaký prevod na iné osoby, mali tie osoby súhlasiť s prevodom, avšak vo vzťahu k nim a k ich pozemkom ich nikto neoslovil, neprizvali ich. Pokiaľ ide o pani O. a jej dcéru, oni sa stiahli na pozemky, ktoré sa nachádzajú niekde úplne inde. Žalobcovia až po tom, ako sa zrealizovala ROEP-ka zistili, po nejakých štyroch, piatich rokoch, že im asi polovica pozemkov bola v podstate odňatá. Preto sa dožadovali nápravy, najprv zisťovali, kto v podstate zavinił uvedenú skutočnosť, písali na okresný úrad, avšak tam im nevyhoveli a druhý krát taktiež, keď sa dotazoval, kto urobil chybu, boli odkázaní na súd, preto oslovili právneho zástupcu a podali žalobu na súd. Záverom poukázal na zákon č 180/1995 Z.z. o ROEP-ke s tým, že orgány, ktoré vtedy konali, tento zákon porušili, pokiaľ ich neprizvali ku konaniu. V podstate môže povedať, že ich oklamali a zaváža to až korupciou.

42. Zástupca žalovaných na neznámom mieste na pojednávaní uviedol, že nemá dostatok podkladov, preto je mu ťažko sa vyjadriť v tejto veci, avšak keď im budú doručené podklady, tieto si preštudujú a pokiaľ bude stav taký, ako sa tu uvádza, oni v podstate to nebudú namietat.

43. Vykonaným dokazovaním súd zistil skutkový stav tak, ako ho popísali žalobcovia v podanej žalobe. Keďže žalovaní v podstate ani skutkové tvrdenia žalobcov nerozporevali, a súd po vykonanom dokazovaní dospel k rovnakým skutkovým záverom ako ich žalobcovia podrobne a do najmenších detailov popísali v žalobe, nepovažuje súd za potrebné tento zistený skutkový stav opätovne prepisovať aj na tomto mieste, preto v celom rozsahu poukazuje na skutkové tvrdenia uvedené žalobcami v podanej žalobe tak, ako sú premietnuté aj do tohto rozsudku, do bodov 1., 1.1. - 1.7. a navyše, len pre úplnosť, dodáva:

44. Z kúpnopredajnej zmluvy spísanej dňa 2.1.1929 (č.l. 5) súd zistil, že právni predchodcovia žalobcov A. C. a jeho manželka C. L. ako kupujúci nadobudli od predávajúcich Q. I. a jeho manželky Q. I. nehnuteľnosti v I., označené v katastri č. 1346/2, 1349/2, 1350. Na základe tejto kúpnopredajnej zmluvy bol vykonaný zápis v pozemno-knižnej zápisnici č. 352 pre kat. úz. I. (č.l. 4 - kópia archívneho dokumentu záp. č. 352).

45. Z výpisu z listu vlastníctva č. XXXX zo dňa 19.2.2003 pre kat. úz. I. (č.l. 7) plynie, že je na ňom, v časti A: majetková podstata, zapísaná parcela registra „E“ evidovaná na mape určeného operátu pod parc. č. 1346/2 o výmere 35.190 m², trvalé trávne porasty a ako vlastníci predmetnej parcely sú zapísaní pod B1 Q. M., rod. C., pod B2 M. J., rod. C. a pod B3 A. C., pod B4 B. Kovalčík, všetci v podiele po 1.

46. Z výpisu z listu vlastníctva č. XXXX zo dňa 5.1.2013 pre kat. úz. I. (č.l. 19) plynie, že sú na ňom, v časti A: majetková podstata, zapísané parcely registra „E“ evidovaná na mape určeného operátu pod parc. č. 1346/102 o výmere 1.142 m², trvalé trávne porasty, pod parc. č. 1346/202 o výmere 4.715 m², trvalé trávne porasty a pod parc. č. 1346/302 o výmere 14.513 m² lesné pozemky. V časti B sú ako vlastníci predmetnej parcely zapísaní pod B1 Q. M., rod. M., v spoluvlastníckom podiele 4/12, pod B2 M. J., rod. C., v spoluvlastníckom podiele 1, pod B3 A. C., v spoluvlastníckom podiele 1, pod B5 M. J.,

rod. C., v spoluvlastníckom podiele 1/12 a pod B6 A. C. v spoluvlastníckom podiele 1. Výmera všetkých troch parciel, zapísaných na tomto LV č. XXXX (zo dňa 5.1.2013) predstavuje celkom 20.370 m².

47. Vo veci bolo vykonané znalecké dokazovanie na zodpovedanie odborných otázok dotýkajúcich sa identifikácie parcely registra e č. 1346/2, znalecký posudok č. 40/2020 Ing. B. K.. Zo záverov tohto znaleckého posudku, ktoré žiadna zo sporových strán nerozporovala, plynie, že pri vypracovaní ROEP došlo k pochybeniu. Z tohto znaleckého posudku súd zistil, že:

1. Parcela registra E-KN číslo 1346/2 o výmere 35 190 m² vedená v pôvodnom L V číslo XXXX (na obrázku č.I) v katastrálnom území I. bola vytvorená len z pozemkovoknižnej parcely mpč. 814/a/IV/7/a/2/c/V/3 zapísanej v PK zápisnici č. 352.

2. Pôvodná parcela registra E-KN číslo 1346/2 o výmere 35 190 m² zapísaná na LV číslo XXXX v katastrálnom území I. v čase spracovania registra obnovenej evidencie pozemkov zapísaného dňa 29. 12. 2009 bola identifikovaná aj s pozemkovoknižnými parcelami mpč. 729, 730, 731, 732, 733 a 741, ktoré reálne sa nachádzajú mimo sporného územia.

3. Postup identifikácie pozemkovoknižných parciel mpč. 729, 730, 731, 732, 733 a 741 s pôvodnou parcelou registra E-KN číslo 1346/2 zapísanej na LV číslo XXXX v katastrálnom území I. bol nesprávny a taktiež odpoveď správneho orgánu na čl. 30 je zavádzajúca.

4. Pôvodná parcela registra E KN číslo 1346/2 o výmere 35 190 m² vedená na LV číslo XXXX v kat. úz. I. nezodpovedá iba novovzniknutým parcelám registra E-KN číslo 1346/102, 1346/202 a 1346/302 o celkovej výmere 20370m².

5. Zníženie výmery pri vypracovaní registra obnovenej evidencie pozemkov v katastrom území I. pri pôvodnej parcele registra E-KN číslo 1346/2 z výmery 35190 m² zapísanej na LV číslo XXXX v katastrálnom území I. na celkovú výmeru 20370 m² z parciel registra E-KN číslo 1346/102, 1346/202 a 13 46/302 bolo spôsobené chybným postupom pri spracovaní registra a zabratím jej veľkej časti na obrázku č. 4 vykreslenej v červenom šrafovaní do nových parciel registra E KN č. 1346/3, 1346/4, 1346/5, 1346/6, 1346/7 a 1346/8.

6. Pri vypracovaní registra obnovenej evidencie pozemkov v katarskom území I. došlo k pochybeniu. Pôvodná parcela registra E-KN číslo 1346/2 trvalé trávnaté porasty o výmere 35190 m² vedená na LV číslo XXXX bez právnej listiny a v rozpore so zobrazením v mapových podkladoch bola rozčlenená a zabratá do parciel žalovaných :

- parcela registra E-KN číslo 1346/8 o výmere 7483 m² zapísanej na L V číslo XXXX,
- parciel registra E-KN číslo 1346/4 o výmere 2697 m² a 1346/6 o výmere 608 m² zapísaných na LV číslo XXXX,
- parcela registra E-KN číslo 1346/7 o výmere 808 m² zapísaná na LV číslo XXXX,
- parciel registra E-KN číslo 1346/3 o výmere 2153 m² a E-KN číslo 1346/5 o výmere 611 m² zapísaných na LV číslo XXXX v kat. úz. I..

48. Na základe takto ustáleného skutkového stavu súd právne uzatvára:

49. Podľa § 470 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len CSP) ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

50. Podľa § 470 ods. 2 CSP právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona o predbežnom prejednaní veci, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentrácii konania, ak by boli v neprospech strany.

51. Podľa § 137 písm. c) CSP žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu.

52. Podľa Čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, každá fyzická alebo právnická osoba má právo pokojne užívať svoj majetok. Nikoho nemožno zbaviť jeho majetku s výnimkou verejného záujmu a za podmienok, ktoré ustanovuje zákon a všeobecné zásady medzinárodného práva.

53. Podľa čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, každý má právo vlastníť majetok. Vlastnícke právo všetkých vlastníkov má rovnaký zákonný obsah a ochranu. Dedenie sa zaručuje.

54. Podľa § 132 ods. 1 Obč. zák. vlastníctvo veci možno nadobudnúť kúpnu, darovacou alebo inou zmluvou, dedením, rozhodnutím štátneho orgánu alebo na základe iných skutočností ustanovených zákonom.

55. Podľa § 134 ods. 1 Obč. zák. oprávnený držiteľ sa stáva vlastníkom veci, ak ju má nepretržite v držbe po dobu troch rokov, ak ide o hnutelnosť, a po dobu desať rokov, ak ide o nehnuteľnosť.

56. Podľa § 134 ods. 3 Obč. zák. do doby podľa odseku 1 sa započíta aj doba, po ktorú mal vec v oprávnenej držbe právny predchodca.

57. Podľa § 130 ods. 1 Obč. zák. ak je držiteľ so zreteľom na všetky okolnosti dobromyseľný o tom, že mu vec alebo právo patrí, je držiteľom oprávneným. Pri pochybnostiach sa predpokladá, že držba je oprávnená.

58. Podľa § 868 Obč. zák. pokiaľ ďalej nie je uvedené inak, spravujú sa ustanoveniami tohto zákona aj právne vzťahy vzniknuté pred 1. januárom 1992, vznik týchto právnych vzťahov, ako aj nároky z nich vzniknuté pred 1. januárom 1992 sa však posudzujú podľa doterajších predpisov.

59. Podľa § 872 ods. 6 Obč. zák. ak ide o vydržanie vlastníckeho práva k pozemku podľa tohto zákona, kde na základe doterajších predpisov bolo možné nadobudnúť len právo na uzavretie dohody o osobnom užívaní pozemkov, môže si oprávnená osoba započítať čas, po ktorý jej právny predchodca mal pozemok nepretržite v držbe aj pred účinnosťou tohto zákona.

Právne posúdenie vecí:

Naliehavý právny záujem

60. V prvom rade sa súd zaoberal otázkou existencie naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení, nakoľko v prípade zistenia, že tento nie je daný, je to dôvod na zamietnutie žaloby bez rozhodnutia v merite veci. Pri skúmaní existencie naliehavého právneho záujmu ide o posúdenie, či podaná žaloba je vhodný (účinný a správne zvolený) procesný nástroj ochrany práva žalobcu, či sa ňou môže dosiahnuť odstránenie spornosti práva, a či snáď len zbytočne nevyvoláva konanie, po ktorom bude musieť aj tak nasledovať iné (ďalšie) súdne konanie alebo konania. Naliehavý právny záujem je spravidla daný v prípade, ak by bez tohto určenia bolo stalo jeho právne postavenie neistým (porovnaj R 17/1972). Z ustálenej judikatúry slovenských súdov vyplýva, že ak je potrebné zosúladiť stav užívacích so stavom právnym, je daný naliehavý právny záujem na podaní určovacej žaloby. Je zrejmé, že žalobcom ide o zosúladenie užívacieho stavu so stavom právnym a preto súd uzavrel, že naliehavý právny záujem žalobcov na podanej žalobe je daný. Súd dospel k záveru, že stav právnej neistoty u žalobcov, ktorí popierajú dôvodnosť zápisu vlastníckeho práva k sporným pozemkom v katastri nehnuteľností v prospech žalovaných v 1. - 42. rade existuje, pričom účelom konania je určenie, že žalobcovia v 1. - 3. rade sú vlastníckymi sporných nehnuteľností.

Vec sama

61. Predmetom konania je určenie vlastníckeho práva k parcelám vedeným na LV č. XXXX, a to k parcele KNE č. 1346/4 o výmere 2 697 m², k parcele KNE č. 1346/6 o výmere 608 m², na LV č. XXXX, a to k parcele KNE č. 1346/7 o výmere 808 m² a k parcele KNE č. 1346/9 o výmere 462 m², na LV č. XXXX, k parcele KNE č. 1346/3 o výmere 2153 m² a k parcele KNE č. 1346/5 o výmere 611 m² a na LV č. XXXX k parcele KNE 1346/8 o výmere 7483 m², t.j. spolu 14822 m², a to všetko kat. územia I..

62. Žalobcovia v podanej žalobe podrobne rozpisali postupnosti, akými boli prevedené resp. nadobudnuté (spolu)vlastnícke podiely na predmetných nehnuteľnostiach nimi a ich právnymi predchodcami a uvedené tvrdenia podložili listinnými dôkazmi.

63. Vydržanie je osobitný originálny spôsob nadobudnutia vlastníckeho práva zo zákona (ex lege), pri splnení zákonom požadovaných predpokladov. Prvým predpokladom je, že musí ísť o spôsobilý predmet vydržania. Druhým je že držba musí byť oprávnená. Oprávnená držba je faktické ovládanie veci, vôľa nakladať s vecou ako so svojou a musí ísť o dobrú vieru, že vec držiteľovi patrí. Okolnosť, z ktorej možno usudzovať dobromyseľnosť, musí v spore preukázať držiteľ veci, je to okolnosť svedčiaca o poctivosti právneho dôvodu nadobudnutia veci. Tretím a posledným predpokladom vydržania je nepretržité uplynutie zákonom stanovenej doby.

64. Účelom inštitútu vydržania je uvedenie faktického stavu oprávnenej držby do súladu s právnym stavom. Pri vydržaní ide o taký spôsob nadobudnutia vlastníckeho práva fyzickou alebo právnickou osobou, pri ktorom sa oprávnený držiteľ po uplynutí zákon stanovenej doby stáva vlastníkom veci a tým aj jej skutočným držiteľom.

65. Keďže právnym následkom vydržania je nadobudnutie vlastníckeho práva priamo zo zákona (ex lege), treba pri uplatňovaní inštitútu vydržania rozlišovať jednotlivé obdobia platnosti právnej úpravy a to obdobie platnosti obyčajového práva na území Slovenska do 31. 12. 1950, ďalej obdobie platnosti Občianskeho zákonníka 141/1950 Zb. od 1. 1. 1951 do 31. 3. 1964 a obdobie platnosti Občianskeho zákonníka od 40/1964 Zb. od 1. 4. 1964.

66. Podľa obyčajového práva vlastníctvo k nehnuteľnosti nadobudol ten, kto mal nehnuteľnosť po dobu 32 rokov ako svoju pokojne v držbe. Vydržanie bolo prípustné voči každému, teda i voči spoluvlastníkovi, ak boli splnené podmienky vydržania, t.j. ak došlo k udalosti, ktorá dôvodne mohla v užívateľovi vyvolať presvedčenie, že sa stal vlastníkom aj ostatných spoluvlastníckych podielov a tieto mal príslušnú, zákonom ustanovenú dobu v držbe. Ak však došlo medzi spoluvlastníkmi k reálnemu rozdeleniu nehnuteľnosti na samostatné časti a tieto v takomto rozdelenom stave dlho užívali, došlo v zmysle rozhodnutia č. 911/1932 Úr. K zrušeniu spoluvlastníctva faktickým reálnym rozdelením nehnuteľností. Takúto dohodu strán o delbe, prípadne o zámene týchto nehnuteľností treba považovať za dohodu nielen do držby, ale aj čo do vlastníckeho práva.

67. Na území Slovenskej republiky do platnosti Občianskeho zákona číslo 141/1950 (ďalej len SOZ), boli jediným všeobecne platným prostriedkom preukazujúcim vlastnícke práva k nehnuteľnostiam pozemkové knihy. Zápis v pozemkovej knihe mal do platnosti SOZ nielen registračný, ale aj hmotnoprávny charakter, teda dovtedy sa vlastníctvo prevádzalo až keď došlo k zápisu prevodu vlastníckeho práva do pozemkovej knihy. Účinnosťou zák. č. 141/1950 Zb. však tento význam pozemkových kníh zanikol a v zmysle § 111 ods.1 sa vlastníctvo prevádzalo už samotnou zmluvou, ak nebolo dohodnuté inak alebo ak nevyplýva nič iné z osobitných predpisov. Zápis v pozemkovej knihe už teda podmienkou prevodu vlastníctva nebol a mal len význam deklaratórny a následky vlastníctva nevznikli dňom, kedy došlo k zápisu v pozemkovej knihe, ale dňom zmeny týkajúcej sa vlastníctva. Výpisy z pozemkovej knihy preto už nedávali hodnovernú informáciu o stave nehnuteľnosti zapísanej v tejto knihe, keďže právne zmeny týkajúce sa nehnuteľností, nemali na prevod vlastníctva žiadne negatívne právne následky.

68. Podľa Občianskeho zákonníka č. 141/1950 Zb. (§115-116) vlastnícke právo k nehnuteľnej veci mohol nadobudnúť ten, kto ju držal oprávnene a nepretržite po dobu desať rokov. Za oprávneného držiteľa sa považoval ten, kto so zreteľom na všetky okolností bol dobromyseľný v tom, že mu vec patrí, a to po celú vydržaciú dobu.

69. Občiansky zákon z r. 1964 č. 40/1964 Zb. s účinnosťou od 1.4.1964 až do 31.3.1984 nepoznal ustanovenia o vydržaní. Až novelou účinnou od 1.4.1984 bolo možné vydržať vec do osobného užívania, a fyzická osoba mohla vydržať pozemok iba pre štát a mala právo na uzavretie dohody o osobnom užívaní, a to vo výmerách ako ustanovoval Občiansky zákonník.

70. Súčasná právna úprava v Občianskom zákonníku zavedená zákonom č. 509/1991, účinným od 1.1.1992, obnovila nadobudnutie vlastníckeho práva vydržaním a zrušila obmedzovanie jeho použitia. Podľa § 872 ods. 6 Obč. zák. možno do vydržacej doby započítať aj dobu pred 1.1.1992, teda oprávnený držiteľ, ktorý má pozemok v držbe nepretržite po dobu 10 rokov, môže sa stať jeho vlastníkom vydržaním, a to i v prípade, že sa stal oprávneným držiteľom pred 1. januárom 1992 a podmienky pre nadobudnutie vlastníckeho práva vydržaním boli zavŕšené po tom, čo nadobudol účinnosť zákon č. 509/1991 Zb.

71. Podľa § 868 Obč. zák., pokiaľ ďalej nie je ustanovené inak, spravujú sa ustanoveniami tohto zákona aj právne vzťahy vzniknuté pred 1. januárom 1992; vznik týchto právnych vzťahov, ako aj nároky z nich vzniknuté pred 1. januárom 1992 sa však posudzujú podľa doterajších predpisov.

72. Oprávnená dobromyseľná držba je upravená v § 129 ods. 1 a v § 130 ods. 1 OZ, ktoré stanovujú, že držiteľom je ten, kto s vecou nakladá ako s vlastnou alebo kto vykonáva právo pre seba. Oprávnený držiteľ je ten, kto so zreteľom na všetky okolnosti je dobromyseľný o tom, že mu vec alebo právo patrí. Pri pochybnostiach sa predpokladá, že držba je oprávnená.

73. Okolnosťami, ktoré môžu svedčiť pre záver o existencii dobrej viery (dobromyseľnosti) podľa § 130 ods. 1 Obč. zák. sú spravidla okolnosti, týkajúce sa právneho dôvodu nadobudnutia práva a svedčiace o poctivosti jeho nadobudnutia. Domnienka držiteľa, že mu vec alebo právo patrí, sa musí vždy opierať o niektorý právny úkon alebo inú právnu skutočnosť, na základe ktorých, podľa jeho presvedčenia, vec alebo právo nadobudol. Ako podmienka vydržania nestačí len subjektívne presvedčenie držiteľa o tom, že vec alebo právo mu patrí, ale je potrebné, aby držiteľ bol v dobrej viere (aby bol dobromyseľný) „s prihliadnutím na všetky okolnosti.“ Takéto posúdenie nemôže vychádzať len z už spomínaných subjektívnych predstáv držiteľa. Otázka existencie dobrej viery sa posudzuje z objektívneho hľadiska, teda podľa toho, či držiteľ pri bežnej opatrnosti, ktorú možno od neho požadovať, nemal a nemohol mať pochybnosti o tom, že mu vec alebo právo patrí.

74. V prejednávanej veci žalobcovia relevantným dôkazmi osvedčili, že ich právni predchodcovia žalobcov nadobudli vlastnícke právo k sporným nehnuteľnostiam, a to na základe kúpno-predajnej zmluvy zo dňa 2.1.2019 od pôvodných vlastníkov Q. I. a jeho manželky Q. I., rod. P.. Taktiež je nepochybné, že na základe tejto kúpno-predajnej zmluvy bol vykonaný zápis v pozemno-knižnej zápisnici č. 352 pre kat. úz. I., ako aj to, že na jej podklade bol založený LV č. XXXX, na ktorom bola zapísaná predmetná parcela č. 1346/2 o výmere 35.190 m², trvalé trávne porasty.

75. Na základe vykonaného dokazovania, najmä zo záverov znaleckého posudku Ing. B. a Bujňáka, mal súd nepochybne preukázané, že pri vypracovaní registra obnovenej evidencie pozemkov v kat. úz. I. došlo k pochybeniu, v dôsledku ktorého bola pôvodná parcela registra E-KN číslo 1346/2 o výmere 35.190 m² vedená na LV č. XXXX bez právnej listiny a v rozpore so zobrazením v mapových podkladoch rozčlenená a zabratá do nových parciel registra E KN č. 1346/3, 1346/3, 1346/4, 1346/5, 1356/6, 1346/7 a 1346/8 a žalovaní v 1. - 42. rade sú neoprávnene zapísaní ako podieloví spoluvlastníci týchto nehnuteľností.

76. V podstate ani zo strany žalovaných v 1. - 42. rade neboli súdu predložené nejaké opodstatnené a podložené námietky voči vlastníckemu právu žalobcov k sporným parcelám. Nárok žalobcov neuznali len žalovaní v 2. rade L. V., žalovaný v 24. rade Z. V. a žalovaný v 31. rade Q. J., pôvodne aj žalovaná v 3. rade Q. M., ktorá však v neskorších podaniach konštatovala, že ak sa preukáže pravdivosť tvrdení žalobcov, nebude ich vlastníctvo namietať, avšak títo žalovaní vo svojich podaniach v podstate uviedli len to, že nárok žalobcov neuznávajú a žiadajú žalobu zamietnuť, bez predloženia relevantných dôkazov, ktoré by boli spôsobilé vyvrátiť tvrdenia žalobcov, pravdivosť ktorých bola napokon v konaní potvrdená aj závermi znaleckého posudku Ing. B. a Bujňáka.

77. Napokon súd už len konštatuje a uzatvára, že s poukazom na hore rozpísané dôvody a právne úvahy dospel súd k záveru, že žalobcovia v 1., 2a., 2b. a 3. rade sa oprávnene domáhajú, aby súd určil, že sú podielovými spoluvlastníkmi sporných nehnuteľností a preto súd ich žalobe v celom rozsahu vyhovel a rozhodol tak, ako je to uvedené v enunciiate tohto rozsudku.

78. Súd z toho dôvodu žalobe v celom rozsahu vyhovel a rozhodol tak, ako je to uvedené v enunciiate tohto rozsudku.

Trovy konania

79. Podľa § 251 CSP trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

80. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

81. Vo všeobecnosti platí, že náhradu nákladov konania ovláda zásada úspechu vo veci, ktorej zmyslom je, že úspešná strana sporu má voči neúspešnej nárok na náhradu trov účelne vynaložených na uplatnenie alebo bránenie svojho práva.

82. Žalobcovia v 1. - 3. rade boli v konaní úspešní v celom rozsahu, preto by im v zmysle zásady úspechu v konaní (§ 255 ods. 1 CSP) mal byť priznaný nárok na náhradu trov konania.

83. Podľa § 257 CSP výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

84. Účelom ustanovenia § 257 CSP je zmierniť dôsledky právnych noriem upravujúcich platenie a náhradu trov konania. Zákon ustanovuje všeobecné podmienky, za ktorých môže dôjsť k inému záveru, než by plynul z dispozície právnej normy. Podľa ustálenej súdnej praxe nemožno nepriznať náhradu trov podľa hore uvedeného výnimočného ustanovenia len na základe všeobecného záveru hodnotiaceho dopad rozhodnutia o určitom druhu nárokov. Jeho použitie musí zodpovedať osobitným okolnostiam konkrétneho prípadu a musí mať výnimočný charakter.

85. K dôvodom hodným osobitného zreteľa môže dôjsť vo vzťahu k určitým konaniam alebo určitej procesnej situácii a tento dôvod je daný charakterom tohto konania alebo charakterom procesnej situácie. Druhá oblasť sa týka sociálnych aspektov, dochádza k nej vtedy, ak v priebehu konania výrazne vystupuje do popredia, že povinná strana sporu môže uhradiť náhradu trov z dôvodov, ktoré sama nezavinila alebo ich môže uhradiť len s veľkými ťažkosťami.

86. V prejednávanvej veci súd pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania prihliadol na osobitosti tohto prípadu, t.j. že žalobcovia v 1. - 3. sa podanou žalobou domáhajú zosúladenia skutočného a právneho stavu nimi užívaných nehnuteľností z dôvodu chyby, ku ktorej došlo pri vykonávaní ROEP a žalovaní v 1. - 42. rade v podstate nenesú zavinenie na tom, že zo strany zhotoviteľov a spracovateľov ROEP došlo k pochybeniu, v dôsledku ktorého sa museli žalobcovia domáhať svojich práv súdnou cestou. Podľa názoru súdu za daných okolností by nebolo spravodlivé, aby žalovaným v 1. - 42., rade, ktorí nezadali príčinu tohto sporu, bola uložená povinnosť nahradiť trovy konania žalobcom v 1. - 3. rade.

87. V týchto osobitnostiach tohto sporu zhladal súd dôvody hodné osobitného zreteľa a preto rozhodol, že žiadna zo sporových strán nemá na náhradu trov konania právo.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie (§ 355 ods. 1 CSP).

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP).

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 358 CSP).

Odvolanie môže podať intervenient, ak tvorí so stranou podľa § 359 nerozlučné spoločenstvo podľa § 77. V ostatných prípadoch môže intervenient podať odvolanie so súhlasom strany podľa § 359 (§ 360 ods. 1, 2 CSP).

Prokurátor môže podať odvolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 361 ods. 1 CSP).

Odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 362 ods. 1 CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.